บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสำหรับประชากรเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจึงเป็นหน้าที่ของรัฐในการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยการพัฒนาสถานศึกษาทุกแห่งให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เท่าเทียมและจัดให้มีระบบสนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมที่มีศักยภาพและความพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันในการบริหารจัดการและการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ส่งผลต่อกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ทั้งผู้เรียนและสถานศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาที่เปิดช่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไร้ขีดจำกัด เพื่อสร้างความเสมอภาคในการศึกษาเรียนรู้โดยไม่จำกัดรูปแบบ เวลา และสถานที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ซึ่งมาตรฐานการศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2563)

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสำหรับประชากรเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจึงเป็นหน้าที่ของรัฐในการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยการพัฒนาสถานศึกษาทุกแห่งให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เท่าเทียมและจัดให้มีระบบสนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมที่มีศักยภาพและความพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันในการบริหารจัดการและการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ส่งผลต่อกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม ทั้งผู้เรียนและสถานศึกษาที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาที่เปิดช่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไร้ขีดจำกัด เพื่อสร้างความเสมอภาคในการศึกษาเรียนรู้โดยไม่จำกัดรูปแบบ เวลา และสถานที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562)

นอกจากนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกกฎกระทรวง ว่าด้ายการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 ได้กำหนดระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกัน

คุณภาพการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องให้ใช้มาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อเป็นหลักในการเทียบเคียงในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาหน่วยงานต้นสังกัดและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2561)

ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 เผยแพร่พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 60 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 โดยยกระดับจากสำนักงาน กศน. เป็น “กรมส่งเสริมการเรียนรู้” มีหน้าที่จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ 3 รูปแบบ คือ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 54 วรรคสาม ประกอบกับมาตรา 258จ. ด้านการศึกษา (4) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษา โดยสร้างโอกาสให้ผู้ซึ่งอยู่ในวัยเรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน หรือผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาในโรงเรียนหรืออยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร มีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงและพัฒนาศักยภาพ ทักษะ ความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด สมควรปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต การส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รู้จักความพอเพียง มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ใฝ่เรียนรู้ มีความรอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง มีคุณธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีสำนึกในความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทย และสังคมโลกได้อย่างผาสุก

กับเพื่อให้บุคคลมีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต ที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก และมีโอกาสพัฒนาหรือเพิ่มพูนทักษะของตนให้สูงขึ้นหรือปรับเปลี่ยนทักษะของตนตามความถนัดหรือความจำเป็น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566ก)

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีบทบาทหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ การปฏิรูปการศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา ตลอดจนดำเนินงานขับเคลื่อนการนำมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานลงสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมายด้วยวิธีการที่หลากหลาย ประกอบด้วยการสื่อสาร และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พ.ศ. 2561 และการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้อง การจัดทำคู่มือดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาการพัฒนาเครือข่ายคุณภาพ นวัตกรรมคุณภาพสถานศึกษาการพัฒนาระบบการรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ (SAR online) การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา การยกย่องเชิดชูเกียรติสถานศึกษา เพื่อรับรางวัลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา IQA AWARD การถอดประสบการณ์ของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินภายในระดับดีเยี่ยมของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และการบูรณาการความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพระดับห้องเรียน ที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าระบบการศึกษาของไทยมีการดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามาแล้ว แต่จากการศึกษาวิจัยก็ยังพบว่า ปัญหาที่สำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสรุปได้ คือ บุคลากรขาดความตระหนักความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ขาดการทำงานอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องและมีการนำข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการพัฒนาน้อย ขาดแคลนงบประมาณ ขาดความร่วมมือและให้ความสำคัญกับชุมชนน้อย การบริหารระบบสารสนเทศขาดประสิทธิภาพ และขาดเครื่องมือประเมินที่หลากหลาย การใช้รูปแบบในการประเมินไม่เหมาะสมกับบริบทสถานศึกษา (เยาวทิวา นามคุณ และ ฤตินันท์ สมุทร์ทัย, 2559) และการประกันคุณภาพภายในมีข้อจำกัด ด้านครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาที่ยังขาดความรู้ มีความเข้าใจไม่ตรงกัน และยังไม่ให้ความร่วมมืออย่างเพียงพอ ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาระบบคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และการเตรียมรับการประกันภายนอก ตลอดจนกระบวนการ

มีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียนยังมิได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรมเพียงพอ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านการประสานงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ ปัญหาด้านการนำผลการประกันคุณภาพภายใน ไปใช้ปรับปรุงพัฒนา และการเผยแพร่ผลการประเมินต่อสาธารณชนยังกระทำจำกัดและไม่เห็นเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ที่พบว่า สถานศึกษาขาดการเชื่อมโยงระบบประกันคุณภาพภายในกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน รวมทั้งการเชื่อมโยงกับการประเมินภายนอก การขาดความพร้อมในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากข้อจำกัดหลายประการทั้งด้านครู บุคลากร งบประมาณ สื่อ วัสดุอุปกรณ์การสอน ส่งผลต่อปัญหาด้านประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและคุณภาพโดยรวม

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความตระหนักว่ารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงควรมีการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา และผลจากการศึกษาครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานและกำหนดทิศทางให้กับผู้บริหาร ครู/อาจารย์ ได้ดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดในการปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครและสถานศึกษาอื่นทั่วประเทศต่อไป

คำถามวิจัย

1. ปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

2. รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานครควรมีลักษณะใด

3. รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้หรือไม่ เพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบหลากหลายวิธี โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

1. ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร รวบรวมข้อมูลด้วยการบันทึกเอกสาร นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ของปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 437 โรงเรียน จำนวน 870 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 269 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1973, pp. 607-610) (ความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5%) แล้วใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา 3) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 4) จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 5) ติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ SAR Online 6) การพัฒนาเครือข่ายคุณภาพ นวัตกรรมคุณภาพสถานศึกษา 7) การถอดประสบการณ์ของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินภายในระดับดีเยี่ยมของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และ 8) การบูรณาการความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพระดับห้องเรียน ที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

3. ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ 5 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในระดับดีขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้บริหารอย่างน้อย 2 ปี หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 2 ปี หรือครูที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 5 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในระดับดีเยี่ยม และประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 16 คน และศึกษานิเทศก์ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน รวมจำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามคุณสมบัติที่ระบุ

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

ในการพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะดำเนินการ ดังนี้

1. ร่างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร (Content analysis) การสังเคราะห์องค์ความรู้ (Content synthesis) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการการจัดเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร และการประชุมเชิงปฏิบัติการ จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่จบการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต หรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป เป็นผู้สอนหรือเคยสอนในระดับมหาวิทยาลัย เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 1 คน ผู้ประเมินภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

(องค์การมหาชน) จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิต ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และมีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 3 คน

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำเป็นกรอบในการยกร่างรูปแบบปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการในด้านความถูกต้องและความเหมาะสม

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญ ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือครูผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความถูกต้อง (Accuracy standards) และความเหมาะสม (Propriety standards) ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานครไปทดลองใช้ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร ไปทดลองกับโรงเรียนวัดสายไหม (ทัสนารมย์อนุสรณ์) สังกัดโรงเรียนสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง และทดลองใช้ในภาคที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2569 ระยะเวลา 1 เดือน เพื่อให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถดำเนินการเกี่ยวกับระบบการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้บริหารสถานศึกษา นำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของ

สถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนในสังกัดต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นบุคลากรของโรงเรียนวัดสายไหม (ทัสนารมย์อนุสรณ์) สังกัดโรงเรียนสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนวัดสายไหม (ทัสนารมย์อนุสรณ์) จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสายไหม (ทัสนารมย์อนุสรณ์) จำนวน 4 คน และครูผู้สอนโรงเรียนวัดสายไหม (ทัสนารมย์อนุสรณ์) จำนวน 99 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 104 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความสมบูรณ์ของรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร และผลการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพ-มหานคร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง ระบบการประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาโดยบุคลากรภายในสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแล โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษาดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการวางมาตรฐานคุณภาพของโรงเรียนเพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการในระบบประกันคุณภาพภายใน ซึ่งดำเนินการโดยบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน มาตรฐานที่กำหนดครอบคลุมด้านผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนรู้ รวมถึงมาตรฐานเฉพาะที่กำหนดเพิ่มเติมตามบริบทของโรงเรียน

2. การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา หมายถึง แนวทางการบริหารและพัฒนาโรงเรียนที่จัดทำขึ้นจากการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง

โดยการวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายในการพัฒนาโรงเรียน โดยเน้นคุณภาพของผู้เรียน บุคลากร และกระบวนการบริหารจัดการให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศ

3. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ โดยอิงกระบวนการในระบบประกันคุณภาพของโรงเรียน เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการดำเนินงานในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การบริหารจัดการ และการพัฒนาผู้เรียน และนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5. ติดตามผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ (SAR Online) หมายถึง กระบวนการตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด โดยผลการประเมินตนเองจัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (SAR Online) เพื่อความสะดวก ถูกต้อง และโปร่งใส พร้อมนำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

6. การพัฒนาเครือข่ายคุณภาพ นวัตกรรมคุณภาพสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรภายนอกหรือเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการใช้แนวทางนวัตกรรมห้องเรียนอัจฉริยะหรือการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ การประเมินผลที่ทันสมัยและการสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาพร้อมเสริมสร้างประสิทธิผลในการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

7. การถอดประสบการณ์ของสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินภายในระดับดีเยี่ยมของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการสรุปและแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากสถานศึกษาที่ผ่านการประเมินภายในระดับดีเยี่ยมของการประกันคุณภาพภายใน เพื่อถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ สามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการสถานศึกษา

8. การบูรณาการความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพระดับห้องเรียน หมายถึง กระบวนการประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร นักเรียน และผู้ปกครองในการพัฒนาการ

ประกันคุณภาพภายในระดับห้องเรียน โดยเน้นการประเมินและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ติดตามผลการเรียน และพัฒนาสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้เกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจนและยั่งยืน

ระบบการบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการและโครงสร้างการจัดการที่ใช้ในการบริหารและควบคุมการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาและเป้าหมายที่กำหนดไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การวางแผนการศึกษา หมายถึง กระบวนการกำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการจัดการและพัฒนาการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและการพัฒนาสถานศึกษา

2. การจัดทำหลักสูตร หมายถึง กระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ซึ่งเป็นการวางแผนและกำหนดเนื้อหาการเรียนการสอนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นตามเป้าหมายการศึกษา การจัดทำหลักสูตรมีความสำคัญในการสร้างกรอบการเรียนรู้ที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียน

3. การจัดการทรัพยากร หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดระเบียบ การควบคุม และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในองค์กรหรือโครงการ

4. การสอนและการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และทัศนคติจากผู้สอน ไปยังผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง รวมถึงการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเติบโตและการพัฒนาในอนาคต

5. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการตีความข้อมูลเพื่อวัดและประเมินความสำเร็จหรือประสิทธิภาพของกิจกรรม โครงการ หรือกระบวนการต่าง ๆ การประเมินผลมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงความสำเร็จหรือข้อบกพร่องของการดำเนินงาน และเพื่อใช้ข้อมูลเหล่านั้นในการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

6. การบริหารจัดการโรงเรียน หมายถึง กระบวนการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา ซึ่งรวมถึงการวางแผน การจัดการทรัพยากร การควบคุมคุณภาพ และการประเมินผล

ประสิทธิผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลลัพธ์หรือความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาและความเข้าใจของผู้เรียนในเนื้อหาหรือทักษะที่กำหนดไว้ โดยประสิทธิผลการเรียนรู้สามารถวัดได้จากการเปลี่ยนแปลงในความรู้ ทักษะ หรือพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้

เสร็จสิ้น การวัดผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้โดยใช้การเปรียบเทียบคะแนนหรือผลการพัฒนาของผู้เรียนจากช่วงเวลาก่อนและหลังการเรียนรู้ เพื่อประเมินการเติบโตและพัฒนาการของผู้เรียน

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาที่จัดให้แก่เด็กและเยาวชนในช่วงอายุ 3-15 ปี ภายใต้การดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของกรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุมการศึกษาในระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณธรรมพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในสังคม

ความเหมาะสม หมายถึง คุณลักษณะของรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงตามกฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ มีการคำนึงถึงผู้เกี่ยวข้องในการประเมิน และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประเมิน

ความเป็นไปได้ หมายถึง คุณลักษณะของรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถปฏิบัติและยอมรับได้

ความเป็นประโยชน์ หมายถึง มาตรฐานที่มุ่งเน้นให้ผลการประเมินตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอข้อมูลที่ครอบคลุม ทันเวลา และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเป็นไปได้ หมายถึง มาตรฐานที่เน้นการประเมินให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ สามารถปฏิบัติได้จริง ยอมรับได้ อีกทั้งคุ้มค่าและใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจะได้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อประสิทธิผลการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับทิศทางในการพัฒนาประเทศและนำองค์กรไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

2. สถานศึกษาจะได้รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด

กรุงเทพมหานคร ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาภายในสถานศึกษา และนำองค์กรไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จในด้านการบริหารจัดการตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดกรุงเทพมหานคร มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

จากแนวทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สรุปได้ว่า แนวทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จะต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถานศึกษาประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยนำแนวคิดของ 1) ราชกิจจานุเบกษา (2562) 2) สำนักทดสอบทางการศึกษา (2563) 3) วิษณุ ทรัพย์สมบัติ และคณะ (2561) 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) 5) คณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ (2564) 6) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2563) 7) ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2566) และ 8) Petersen (1999)

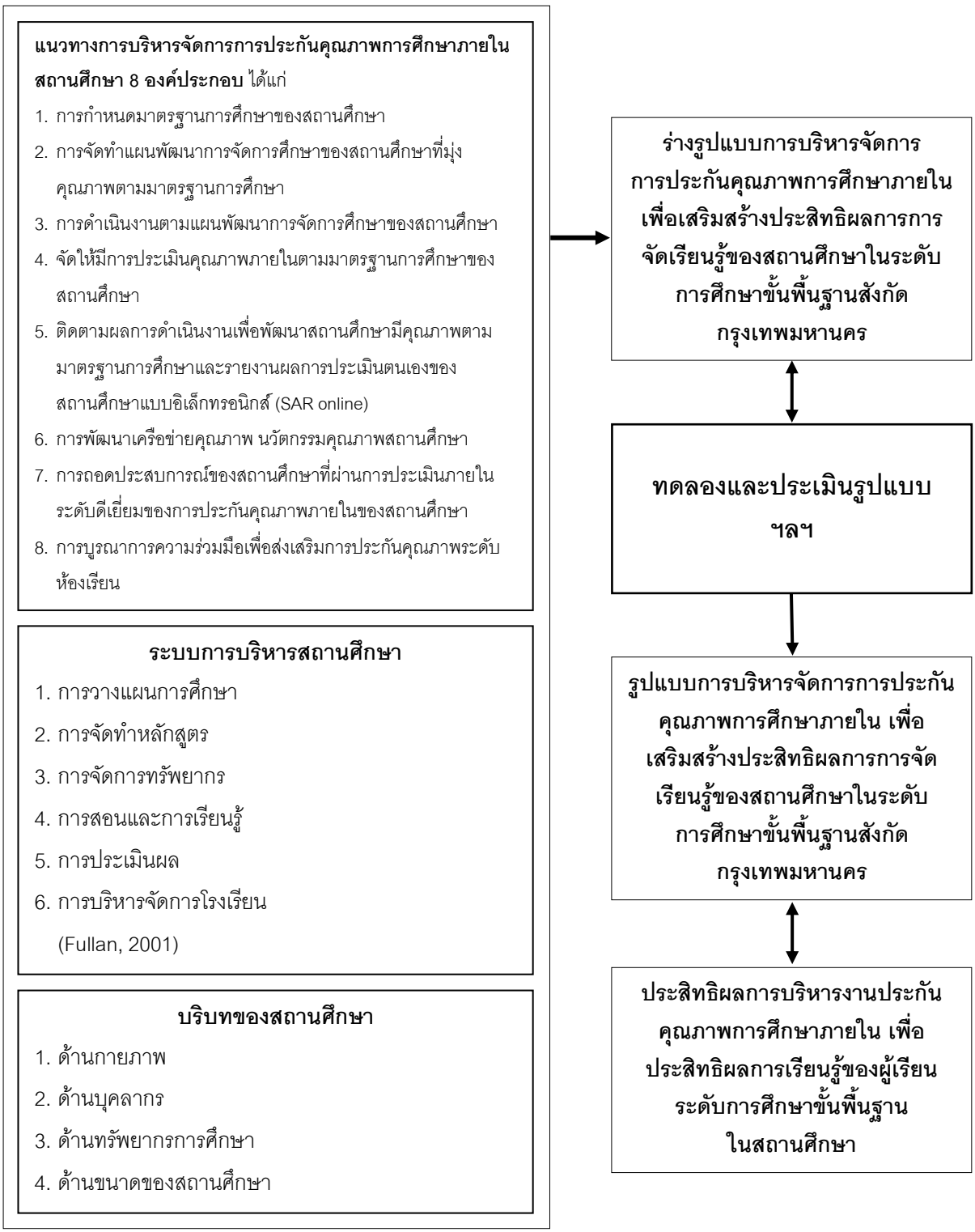
2. แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับระบบการบริหารสถานศึกษา

ระบบทางการศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบหลักหลายประการ รวมถึงการวางแผนการศึกษา, การจัดทำหลักสูตร, การจัดการทรัพยากร, การสอนและการเรียนรู้, การประเมินผล, และการบริหารจัดการโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา องค์ประกอบเหล่านี้ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษาที่กำหนด (Fullan, 2001)

3. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการประเมิน

การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบใช้แนวทางประเมินตามแนวคิดของ Stufflebeam (1997, pp. 53-61) ได้กล่าวไว้ว่า โครงการทางการศึกษาอาจสามารถประเมินได้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการใช้ประโยชน์ 2) ด้านความเป็นไปได้ 3) ด้านความเหมาะสม และ 4) ด้านความถูกต้อง

จากระเบียบกฎหมาย แนวคิดและหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำ มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย